

FIRSAT VERMEK

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

firsat vermek *Deyim* bir işi yapmak için uygun, elverişli şartı sağlamak.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

د د د kök harflerinden türemiş olan “وَيَمْدُهُمْ” ve “فَلْيَمْدُدْ” kelimelerine karşılık olarak, bağlamları gereği “**firsat vermek**” deyimini uygun görülmüştür.

وَإِذَا لَفُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

14. İman edenlerle karşılaştıkları zaman 'İman ettik' derler. Şeytanlarıyla **baş başa kaldıklarında** ise “Biz şüphesiz, sizinle beraberiz. Onları **alaya alıyoruz.**” derler.

15. (Asıl) Allah onları **alaya alır** ve tuğyanları içinde **başboş kalmalarına fırsat verir.**

2/BAKARA-14, 15

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

"**Dalalete düşmüş** olana Rahman ne kadar **firsat verirse** versin sonuçta kendilerine vadedileni -azabı veya saati- gördüklerinde kimin yerinin daha kötü ve askerinin daha zayıf olduğunu bileceklerdir." de.

19/MERYEM-75